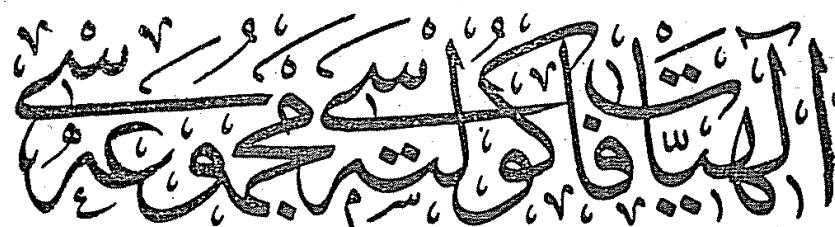

بنجی صابی

بنجی شہ

دارالفنون

تابنی، اجتماعی، دینی، فاسفی

تشرين ثاني - ١٩٢٥

شہزادہ باشی — اوقاف مطبعہ سی

۱۳۴۱

سنجر وغزالی [۱]

علم و علمایه حرمت و محبتیله عباسیلر آرهستده (مأمون) اک مالک بولوندیئنی مستنه
موقده سلچوقیلردن ، آلمش سنیه قریب تخت حکمداریی اشغال ایتشن اولان
(سلطان سنجر) کورمک قابلدر. بوده مکمل بر کتبخانه وجوده کتیریور [۲]، علمی
واصحاب علمی توپیرو جمایه ایتدیکی کی بالذات کندیسی ده علم حدیث ایله اشتغال ایدیوره
وبو علمده (ذهبی) نک (محمد المشرق) دیمه توصیف ایتشن اولدینی (تاج الاسلام
ابوسعد السمعانی) کی علو کعبه مالک بر عالمک کندیسندن تحدیث حدیث ایتمی وبولیه
بر ذائق شیخی و استادی اولسی کی رفعی بر هنرلیه صاعد بولنیور [۳]، مدت عمر نده

[۱] (ملی تبلور) مجوعه سنک انتشار ایتماش اولان آلتنجی صایسی ایچون یازیلش ایدی .

[۲] وخزانه کتب پادشاه عالم از کتبای که تصانیف دیگر است خود معورست . (عمر بن
مهلان) نک (السنجریة فی الکائنات العنصریة) سی مقدمه سی (فاتح کتبخانه سی ، ۵۴۶ نومروی
جوعه) .

[۳] (امام رافعی) محدثین اصولنجه یازمشن اولدینی (التدوین فی اخبار قزوین) نامنده کی
(قزوین) اه عائذ تاریخنده (ابوسعد السمعانی) نک (تاریخ بغداد) اولان ذیلنندن تقداً (سنجر) ای
محدث آزمونده قید و ضبط ایتدیکی کی ، (ابوسعد السمعانی) نک (سنجر) دن روایت ایتشن
اولدینی حدیثی (سنجر) ک مختصر ترجمة حالیه برابر یه آندن تقداً بروجه آتی ذکر ایلیور :
(احمد بن الحسن بن محمد بن داود) وهو على ما ذكر تاج الاسلام ابوسعد السمعانی فی الذیل
(السلطان سنجر بن ملکشاه بن آلب ارسلان بن جفری) هنده القاب وتلك اسماء ابن میکائیل بن
سلیمان ابن سلیوق ابوالحارث ولد سنجر من بلاد الجزیره سنة ۴۶۹ حين غزا ابوهالروم وورث
الملك عن آباءه وبنی . فيه قریباً من ستین سنة وكان يسكن خراسان وورد العراق غیرمرة ونزل بظاهر
قرزون وروی الحديث عنه الامام ابوسعد السمعانی فقال ایشنا السلطان سنجر بن ملکشاه ایشنا علی
ابن احمد بن محمد المدینی اجازة ایشنا ابوعبد الرحمن السامری ایشنا ابوعبد الله محمد بن عبد الله الصفار ایشنا
اسلام بن سهل بن القاسم بن عیسی الطایی ایشنا رحمة بن مصطفی عن عزرة بن ثابت عن ابی الزیر عن
جابر قال قال رسول الله صلی الله علیه وسلم ان لكل نبی دعوة استجابة الله فيها وادخرت دعوی لاما
یوم القیامه - (احمد بن الحسن بن محمد بن داود) اولوب (تاج الاسلام ابوسعد السمعانی) نک (ذیل) ده
ذکر ایتدیکی وجه اوزره (سنجر بن ملکشاه بن آلب ارسلان بن جفری) درکه بولنر کندي
پدرلرینک اتبری اوکلکی (احمد بن الحسن الحنفی) اسلامیید . (داود) دن صدره کی اجدادی ده
(میکائیل ، سایان ، ساقچوق) در . پدری ، (ملکشاه) ده رومل ایله ایتدیکی محاربه ایشانده
جزیره ده (سنجر) ده دنیا یه کلشدر . پدرلرندن کنديسته موروث اولان تخت سلطنتده
آلمش سنیه قریب قلشدرا . (خراسان) ده اوطورو ر ایدی . بالدفعات (عراق) ده کلشدر م

عمدآ اصلاً بروقت نماز ترك ايمه مش اولمغله عصرنده کي بالعموم اتفيايه بو خصوصده دده تقدم ايديور ايدي [۱] . تشويق وحایه ايمکده اولديني هر صفت علماء زمانده مختلف علملره داڻو اثرلو وجوده كتيريوور ، وبونلري بر نشانه حرمت اولق اوڙه حاميوري (سلطان سنجر) نامه اتحاف ايديورلر ايدي . [۲]

خلفاً وسلاطين آرمهنه علمي حمایه ايله کسب امتياز ايمش اولان (سلطان سنجر) کندى کي حاي علم و معرفت اولان (مأمون خليفه) دن شوفرق ايله آيزيليوور ايدي که (مأمون) ستكل هادمي (سنجر) ايسه خادمي ايدي .

(سنجر) دينده اصلاً بربدعت قبول ايمه مك و فكر و مسلك و مذهبته دائماً صلابتني محافظه ايلك و منسوب بولونديني مذهب خقيه و خصوصيه صاحب مذهب امام اعظمه قارشی هر زمان يوک بحرمت بسلمکله برابر، (مأمون) ک ضدينه او هرق فكر و اجتهادجه مخالفته قالمش او ملرندن طولاني سائر مذهب علماسي حقنده هيچ بروقت ترك حرمتي ترويج ايديور ، وبالعكس علمان هر کي شخصيت علميه سيله متناسب توقير و تنظيم ايديور ايدي . اکابر شافعيه دن (امام غزالی) نك (امام اعظم ابوحنيفه) ي قدر ايش اولديني و مؤلفاً شنده اهل سنت مذهبته مخالف بعض سوزلر بولونديني کندىسيه اخبار ايدلش او ملسته بناءً (غزالی) ي برای استفسار (مشهد) جوارنده کي (بروق کوس) ده بولنان اردوکاهنه دعوت ايمش اولمسيله برابر (غزالی) يه پك بيوک بحرمت کوسته درك يانشه کيرديکي زمان آياغه قالقوب کندىسي در آغوش ايلش و تحنه او طور تيرميش ايدي . (غزالی) يه لايق اولديني بحرمتده تراخي کوسته ماش اولمغله برابر ، استادات واقعه نك تحقيقين دهاهه ايمپيوب کندىسي جلب و احضار ايمش اولديغندن ، بو وقه دن (سنجر) ک اهل سنه

(قوين) ک خارجه نازل اوшлиش ايدي . (امام ابوس مدالسماعي) آندن حدیث روایت ايش ايدي که حدیث شریف شودر : « هر پیغمبر ک قرین استجابت اولان بر دعای وارد . بن دعای قیامت کوننده امت ایچون استعمال ایتك اوڙه ادخار ایدم » .

[۱] و درسننة (۱۵) والد سلطان سنجر فوت شد افضل علماء و اظام فضلاً جهت اداء نماز بمنيازه مهد عليا حاضر کشته سلطان باز جاعت کفت بایدکه ايشا کسی پيش نمازي کند که مدة عمر عمداً ترك فريضه نکرده باشد و تمدی آن طافه توقف نموده سلطان سنجر بنفس نفس پيش رفت و سائر اركان باز پادشاه سعادت انتا افتدا کرده نماز کردند [حبيب السير ، ج ۲ ، جزء ۴ ، بومبای طبی] .

[۲] و كان يوقر العلماء ويحب العلم و اهله ولذلك صنف باسه کتب في كل فن [التدوين في اخبار قزوين لالهی کتبخانه سی ، نوسرو ۲۰۱]

خه قدر صمیمی برطر فدار اولدینی، مذهبته نهقدر ثابت و مستقر بولندینی و (امام اعظم) ه خارشی نه درجه لرده حرمت قلیه بسلدیکی پاک واضح صورتده کوریله بیلیر .
، (غزالی) اولا بعض اسباب مانهه یه بناءً بو دعوته اجابت ایمه مش ، و معدرتلری
حاوی ابتداسی ، عادتی وجه او زره وعظوتذکر یولنده یازلش آئیده کی او زون مکتوب
ایله (سنجر) دن عفو طلب ایش ایدی .

فقط کندیسی بومکتوبی کوندرد کدن صکره (مشهد) ه قدر کشن اولسیله بالآخره
بو یلده جوارنده اردونک بولعقده اولدینی مذکور (بروق کوس) ه احضار ایدلش
و (سنجر) ه ملاقی اولش ایدی که ، اساس مقصد من دخی بو کونه قدر کتم خفاده قالان
و سلیچو قیلر زماننده مملکتک احوالی کی عمومی و (غزالی) و (سنجر) ه عائد برچوق
خصوصی نقطه لری تنوره مدار اوله حق مهم بر وثیقه اولان بومکتوب ایله بو ملاقانی
یاز مق او لدیقندن یوقاریده اسمی چکن فاتح کتبخانه سنه کی (۵۴۲۶) نوسروی مجموعه دن
بروجه آنی نقل ایدیورز .

« (غزالی) بله (سنجر) کوندردیکی مکتوب » « عینا »

ایز تعالی ملاک اسلام از ملک اسلام برخوردار کرداناد . و انکاه در آخرت ملکی
دهاذ که بادشاهی روی زمین دروی حقیر و مختصر کردد که کاریا ذشاهی آخرت دارد که
ملکت دنیا ایز مشرق تا مغرب بیش نیست . و عمر آدمی در دنیا صد سال در اغلب
احوال بیش نیست . و جمله زمین بنسبت با بادشاهی که ایز تعالی کی بذهندر آخرت
کلوخی است و همه ولایهای روی زمین کرذوغبار آن کلوخست . کلوخی و کرد کلوخی را
بذان شاذ باشد . و صد سال عمر را درمیان ازل و ابد بادشاهی جاودان چه قدر باشد که
واین بر همه جهان دشوارست و بر ملک مشرق آسان که رسول علیه السلام میکویذ
« یک روز عدل از سلطان عادل فاضلت از عبادت شصت سال » چون ایز تعالی
این ساز و آلت داد که آنچه دیگری شصت سال تواند کرد تو بیکروز بتوانی کرد . چه اقبال
دولت باشد زیادت ازین . و حال دنیا بذان چنانک هست تا در چشم تو مختصر کردد که
یز رکان کفت اند که اکردنی کوزه زرین بوذی که بماندی و آخرت کوزه سفالین بوذی که
یماندی عاقل کوزه سفالین باقی اختیار کرذی کیف که دنیا کوزه سفالین است که بماند و آخرت

کوزه زرین که هر کزبنشکنند عاقل چه کونه بود کسی که دنیا اختیار کنند این مثل نیکه دراندیشید . و همیشه پیش چشم ذار . و امروز بجای رسیده است که عدل یک ساعت به از عبادت شصت سال است . بر مردمان طوسي رحمتی کن که ظلم بسیار کشیده اند . و غله از سرما و بی آبی نیامده است . و روستایرا هیچ چیز نماند مگر پوستی و مشتی عیاله کرسنه و بر همه با فرزندان در توری شویز رضامده که پوستین شان باز کشندوا کراز ایشان چیزی خواهند هم کنان بکریزند و در میان کوهها هلاک شوندواین پوستین شان باز کردن باشد و حال این داعی بداند که پنجاه و سه سال عمر بکذاشت چهل سال در دویای علوم دین غواصی کرد تا بجای رسیده سخن وی از اندازه فهم بیشتر اهل روزگار در کذشت . بیست سال در ایام سلطان شهید روزگار کذاشت وازوی باصفهان و بغداد اقبالهادید . و چند بار میان سلطان و امیر المؤمنین رسول بود در کارهای بزرگ . و در علوم دین هفت قصد کتاب تصنیف کرد . پس دنیارا چنانک بود دید . و بجملکی بینداخت . و مدتی در بیت المقدس مقام کرد . و بر سر مشهد خلیل الله ابراهیم علیه السلام عهد کرده که نیز پیش هیچ سلطانه نروز و مال هیچ سلطان نکیرد و مناظره و تمصب نکند . و دوازده سال برین عهد مقام کرد و امیر المؤمنین و همه سلاطین ویرا معدور داشتند . شنیدم که از مجلس عالی اشارقی رفقه است بحاضر آمدن . امثال فرمانرا مشهد میکویم که ای فرزند رسول شفیع باش نایزد تعالی ملک اسلام را در مملکت دنیا از درجه پدران خویش بکناره و در محلکت آخرت بدرجۀ سلیمان علیسلم بر ساند و توفیقش دهد تاحرمت عهد خلیل الله نکاه دارز و دل کسی که روی از خلق بکردانیذه است و بتوجه خدای آورده شورینه نکند و چنین دانسم که این مجلس عالی پسندیده ترو مقبولتر است از آمدن بکاری رسی بی فائد است که روی در حق تعالی دارد اکر پسندیده است صرحا و اکر بخلاف این فرمانی بود در عهده عهد شکستن بباشم که فرمان سلطان با ضطرار لازم بود فرمانرا بضرورت مقناد باشم . ایزد تعالی بزبان و دل عنیزی بزی آن را ناد که فردا در قیامت ازان حجل نباشد و امروز اسلام را ازان ضعف و شکستی نبود والسلام .

ترجمه :

جناب حق پادشاه اسلامی ملک اسلام دن بهره ور و بهره مند ایلسون . و صوکرم

آخرته آکا ير يوزى پادشاهلىنى حقير قىلە حق بىر ملك عظيم احسان ايتsoon ؟ آخرت سلطانلىنى ويرسون .

دنيا پادشاهلىنى نهايت مشرق ايله مغرب آرمەنە مالك او لمقدن عبارتدر . وآدم او غانتك اكتريا مدت عمرى اك چوق يوز سنه در .

وجناب حقك آخرته بىر انسانه احسان ايدەجى سلطانلغه نظرآ بتون بىر يوزى بىر كىپىچىر كە بوبتون بىر يوزىنىڭ ولايتلىرى او كىپچىك توپسى و طوپراغىدر . كېپىچ و كېپىچ توپسىنىڭ نە قىمعى او لور ؟ .

ازلوابد وجادانى سلطانلىق يانىنده يوز سنهك عمرك نە اھىمەتى وارددر كە انسان آنكىله شاد و آكامغۇرۇ اولسون !! . هەستكى عالى طوت . وحق تعالىتك ويرەجى ايدى پادشاهلىقىن ماعدا سنه قناعت ايتە .

وبابدى پادشاهلىق مالك اولق بتون جهان خلقى ايجون كوج ايسەدە ملك مشرق ايجون كوج دكل ، قولايىز . رسول (عليه السلام) بىورمىشىر كە : (بىر كون اجراي عدالت ، آلتىش يىل عبادتن افضلدر) . مادامكە الله تعالى دىكىرلىرىنىڭ آلتىش سنه دە كىب و تىحصىلە موفق او له بىلەجكىنى سنك بىر كوندە استحصالك ايجون الکە واسطە و سبب ويرمش ؟ بوندىن دها زىادە نە دلت ؟ و نە موقفيت او لور ؟ ! .

و دىنلىك ، او لادىنىي وجه او زرە نظر كە دىرسىزلىكى نمايان اولق ايجون شو بىلە بىل : بىوكلەر دىمىشلىرى كە : اكىر دنيا غېر باقى بىر آلتون دستى آخرت ، باقى بىر طوپراق دستى او لىسە ، عاقىل ، باقى اولان بوطوپراق دستى اختيارايدىر . حالبو كە دنيا باقى دكل ، غېر باقى بىر طوپراق دستى . آخرت ايسە هيچ قېرىلىيان ، ابديا باقى قالان بىر آلتون دستىدیر . بناء عليه آرتق دنيا ياخىار ايدىن كىمسە عقلادن ناصل معدود او لور ؟ ؟ . بومىلى اىي تأمىل ايدىك و دائما كۆز او كىنده طوتىك .

بىر كون ايسە حال بىر كون دكل ، بىر ساعت عدالتىك آلتىش يىل عبادتن افضلە او لىسى درجه سنه كىشىدرو .

(طوس) اهالىسىنە مى سەحت اىت كە چوق ظلم كورمىشلىرى . وصوغۇق و صوسىزلىقىن مەھصولات حاصل او لمامش و كويىلىزك الارنىدە ، صىرتارىنە كىدكارى درى كوكاردن بشقە بىر شى قىلاماشىر . بىر آووج آج و چىلاق قادىسلر چوجقلەر ايلەير آلتىدە آجدەقلارى تاندىر - تىور - دە او طوور يورلار . بونلارك درىلىرى صوپۇلغە رضا ويرە . اكىر بونلاردن بىر

شى ايسترلر سه جمله سى يوز دلرىنى براقير قاچارلر، و طاغىلر آره سنده هلاك اوپورلر. ايشه يو، دريلرى صويىلمق اوپور.

وبوادىئتك حالى معلوم اولسون كە: اللى اوچ سنه عمر كېيىدمە و فرق سنه علوم دىنە درياسىنە زمانزىدە بولنان ارباب كەلاك اك يوكسكلرىنىڭ اندازە فەمینىن خارج خقايىھە دىسترس اولەجق قدر غواصلىق ايتىدمۇ.

يکرمى سنه سلطان شەيدىك [ملکشاھ] اىام سلطنتىدە امىرار حيات ايتىدمۇ. و آندن كرك (اصفهان) و كرك (بغداد) دە نىجە التفات و اكراپلەر ئەظەر اولىم. و قاچىدىفعەلر امور مەھىمە دە امير المؤمنين ايلە آنڭ آره سنده ايلچىلەك ايتىدمۇ. و علوم دىنە دە يەدىيۈز كتاب تىصىنەتە موقق اوپىلمۇ. يعنى دىنىانك تامىليھە دىرلۇ سعادتى كوردىم. و نەهايت ھېنسى آنلىم و بىر مېدىت (بىت مقدس) دە مجاورىت اىللىم و (خليل الله: ابراهيم عليه السلام) كە تربة مباركىسىنە عەهد ايتىدمۇ كە بعدما ھېبىچ بىر سلطانىڭ يانشە كېتىمۇم و ھېبىچ بىر سلطانىنى بىر جە قبول ايتىم و تعصب و مناظرە بى تۈرك ايلىم و اون اىكى سنه دىنلى بىعەمدە ثبات ايدىيۈرمۇ. امير المؤمنين وبالعموم سلاطىن بىي بىوخصوصىلار دە معنۇر كوردىيلر.

شىمدى حضور يكىزە احضار او ئەنقلامى يچون مجلس عاليكىزدىن بىرامىش اشارتى صدور اىتىدىكىنى دويىدمۇ. فرمانە امثالى ضىمتىدە (موسى رضا) حضر تلىرىنىڭ تربة مباركىلىرىنى كەلدىم. و (ابراهيم عليه السلام) كە مقام مباركىنى دە اىتىدىكىم عەهدى بىز مامقى يچون اردو كاھە كەلدىم. و بى تربة مباركىنى باش او جىندە دىيورىم كە: اى رسول الاهەك اوغلى! سەن شەفيقىم اول. تا كە حق تعالى پادشام اسلامى دىنى ملکدار لەغىندە كەندى پىدرلەندىن ايلرى يە كوتورىسىن و آخىرت ملکدار لەغىندە دخى (سليمان عليه السلام) درجه سە اىرىشىدىرىسىن و (خليل الله) كە مقامىندا يەدىلىن عەددە حىرىت ايتىسى يچون كەندىسىنە توقيقى احسان اىلىسىن و خلقىنى كۆكەنلىك آلوب حق تعالى يە بىز طۇمىش اولان بىر كىمسەنىڭ قىلىنى پىشان ايلىسىن.

وبىاعتقادىدەيم كە بىم بويىلە حق كىزىدەكى حسن دىعام ايلە حق تعالى ناك دركاهنە يوز طۇقمام رسمى و بى قاندە اولان قالب ايلە كەلەكىمدىن داھا زىيادە پىسندىدە و مقبولدر. اكىر بويىلە ايسە مىر جىا - نە اعلا -

وا كە بونك خلافىندا بىر فرمان صدور ايسە فرمانە امثال بالضرورە لازم او لەيىغىنى بىلدىكىم يچون فرمانە منقاد اوپور و عەددە شىشكەنلىك ضرورىتى اختيار ايدىم. حق تعالى سىزك

هزار اولان لسان و گوگلکزه آنی کتیبه که یارین قیامتده آندن حیل اولمازکز و بوکون آندن اسلامه ضعف و قیراقلچ کلز والسلام .

(سنجر) « مادامکه کندیسی (مشهد) ده ایمش؟ اردق کاهنژده (روق کوس) دهدره آز بر مسافه یه اختیار سفر کوچ دکلدر » دیمه منوی ضمیرینی اظهار ایتدی . بواسر واشارت موجینجه (غزالی) اردوکاهه کلکه مجبور اولدی . (مشهد) دن حرکته حضور سلطانی یه داخل اولدی . سلطان آباعه قالقدی . و امامی در آغوش ایدوب تخته او طورتندی . حجۃ الاسلام ، کندیسنه برخوف و هراس حس ایدیور ایدی . برابرنده اولان آز اوقوش بر ملاسنه « قرآن کریمدن برآیت کریه او قو ... » دیدی . بوده [الیس الله بکاف عبده - جناب حق قوله کافی ذکلی ؟ ... - سوره لزمر] آیت کریمه سنه باشلاینجه ؟ حجۃ الاسلام ؛ « اوت ؟ ... » دیدی واحال کندیسندن تمامیله زائل اولوب بروجه آتی سوزه باشلادی [۱] :

«غزالی» نام (سجیر) ابھے مہو فانی،
«عنتاً»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالْعَاقِبةُ لِلْمُتَقِّيِّنِ وَلَا عُذُونَ لِلْأَعْلَى الظَّالِمِينَ

[۱] چون این نامه بر سلطان عرض کردند عقیدت وی از آنج بود. بشکست و گفت لا بدست می باشد که ماورا پنیم و متصرفان وی جله بلشکر کاه حاضر کشته بودند. همه گفتند ویرا حاضر باید کرد تا با اوی مناطره کنیم با سلطان گفتند این مردی ناموسیست ناموس وی آنکاه ظاهر شود که باما مناظره کنند سلطان گفت چون وی عتمدست و لشکر کاه (بیرون کوس) مسافت زدیک آمدند آسان بود در جله بحکم اشارت بلشکر کاه رفت و دریش سلطان درآمد سلطان بر بای بر خاست و در بر گرفت و بر تخت بنشاند و جهه الاصلاح را استشارای می بود اندک مقری باوی بهم بود گفت بیار آیی از قرآن برخواند ایس الله بکاف عبده جهه الاسلام گفت بلى و آن خوف بجهلک ازوی زایل شد و سخن آغاز کرد [فاطع کتبخانه‌ی ، ۴۲۶ نومرسولی عین مجموعه] .

بقای ملک اسلام بازه. عادت علماء اسلام چون مجلس ملوک اسلام رسند آنست که فصلی کویند مشتمل بر چهارچیز دعا وثنا و نصیحت ورفع حاجت اما دعا مذهب من آنست که بشب تاریک در خلوت با حق تعالی در سر مناجاه کردن او لیتر آز آنجه بر ملا بود که هرچه بر ملا بود بریا آمیخته بود و در حضرت حق تعالی هرچه خالص نیست مقبول نیست و امامتنا این مجلس هم لحن است که آفتاب بی نیاز است از آنکه ببلندی و روشنی وی بانکشت اشارت کنند جمال چون بغایت کمال بر سر بازار مشاطه بشکنند و دست مشاطه بیکارشود و مقصد از نشنا بالادادن کار باشد و چه کونه بالا دهنده حضرتی را که هرج در جهان بالا و بندهیست که کسی را آن خلعت است که از علامان این حضرت یافته است پس مهمترین همه نصیحت است و حوض در حاجت. اما نصیحت ولا یتیست که منشور آن از حضرت رسول علیه السلام نویسنده و وی کفته است ترکت فیکم واعظین صامتاً و ناطقاً الصامت الموت والناطق القرآن نسکا کن تا این نصیحت کرخا موش بزبان حال چه میکویذ و آن نصیحت کر کویا بزبان قال چه میکویذ. مرد خاموش چین کوید که هر که افریده است من در مکین کاه اویم و مکین خویش نا کاه بکشایم و از پیش هیچ رسوول نفرستم و اکر خواهید که نمودار دست عمل من بنسبت باهمه کفته ام که باهمه چه خواهیم کردن ملوک باید که در ملوک کذشته نکرد. و امرا در امرای کذشته سلطان ملکشاه و آل ارسلان و جغری از زیر خاک بزبان حال ندا میکنند که یا ملک یا قره العین زینهار وزینهار که اکر بدانی که مافرا سرچه کار رسیدیم و چه کار های هول دیدیم. هر کز یک شب سیر شخصی و در رعیت تویل کن کرسنه وبکام خویش هیچ جامه نپوشی و از رعیت تویل کس بر همه و در انسای وصیت میکویذ که از من یک کلمه قبول کن و کله لا اله الا الله همواره در زیر زبان دار چنانک کس نشود در حال که باشی چنانچه ازین هیچ خالی نباشی که ایمان را بیخ بدین استوار شود که در خبر است ایمان آب از طاعت خورد و بیخ وی از عدل و دوام از ذکر حق تعالی بود و با این همه اکر از عذاب آخرت خلاص یافی از سوال قیامت خلاص نیابی. کلکم راع و کلکم مسؤول عن رعیته و حدیث عمر بن الخطاب رضی الله عنه اینجا بدرازی یاد کرده بود ما اختیار کردیم.

بعد ازان کفت یاملک شکر نعمت حق تعالی بر خویش بگذار که نعمت چهارست ایمان و اعتقاد درست و روی نیکو و خلق نیکو و فعل نیکو این یکی با اختیار است و آن هر سه هدیه خداست چون خدای از هر سه از توریخ نداشت تو نیز این چهارم از خویش

حریم مدارکه از هر سه بزبان آید برتو و ناسپاسی کرده باشی و یا امیران دولت که بپای ایستاده
اید اکر خواهیند که دولت پاینده و مبارک باشد باید که دولت از بی دوای بازشناسید و بدانند که
شهرارا ملکی دیگرست جزاین ملک خراسان و آن ملک زمین و آسمانست فردا همرا
در قیامت در مقام سیاست بدارد و باشما کوید حق نعمت من چون کذارید که تلوب الملک
خزانه الله و این دل ملوک خزانه حق تعالی است که هرچه در عالم خاک بدید آورد از رحمت
وعقوبت بواسطه دل ملوک بود کوید که خزانه خود بشما سپردم وزبان شما کلید آن خزانه
اگردم امانت نکاه داشتید یاخیانت کردید و هر که حال یک مظلوم بین ملک پوشیده دارد
در خزینه خیانت کرده است آدمیم بعرضه کردن حاجت و حاجت دو است یکی عام و یکی خاص
عام آنست که مردمان طوس سوخته و کنده (ببود انداز ظلم و قسمت) [+] و هرج غله بود
از سرما و بی آبی تباہ شده است . برایشان رحمت بکن که تا حق تعالی برتو رحمت کند
پشت و کردن مؤمنان از بلا و محنت کرسنکی شکست چه باشد اکر کردن ستوران تواز
ساخت زرفرو نشکند و اما حاجت خاص آنست که من دو ازده سال در زاویه نشستم
و از خلق اعراض کردم پس فخر الملک رحمة الله مرا الزام کرد که بنیشابور باید شد کفم
لاین روزگار سخن من احتمال نشکند که هر که درین وقت کلمه حق بکوید در ودیوار
یعادات او برخیزد . امر و زکار بجای رسید که سخنها می شنوم که اکر درخواب دیدمی
کفتی اضعاث و احلامست .

اما آنج بعلوم عقلی تعلق دارد اکر کسی را بران اعراض است عجب نیشت که در سخن
عن معنی غریب و مشکل هست که فهم هر کس بدان نرسد بسیارست لکن من ملی ام
پیش رح هرج کفته باشم باهر که در جهانست درست میکنم و از عهدم بیرون می آیم این
سهولست اما آنج حکایت کرده اند که در امام ابوحنیفه رضی الله عنہ طعن کرده است این را
تحمل نتوانم کرد که بالله الذی لا اله الا هو که اعتقاد من آنست که ابوحنیفه غواص ترین
امت مصطفی است علیسلم در حقایق و معانی فقه و هر که جزین از عقیدت من یا ز خط
ولفظ من حکایت میکند دروغ میکوید و حاجت من آنست که مرا از تدریس بنیشابور
[+] قوس اینچه آنسان کله ل اصلانه بولیده . طوغمی (بیوذه اند از ظلم و قسمت)
ناولسه کرک .

وطویں و همه شهرها معاف دارد تا در زاویه سلامت خویش شوم که این روزگار سخن
مرا احتمال نکند والسلام .

تبصیر :

ملک اسلام باقی اولسون . علماء اسلامیه نک عادیدر که ملوک اسلامیه حضوریته
داخل اولدقلری وقت دعا ، شنا ، نصیحت ، رفع حاجتی مشتمل بر فصل اراد و ایمان
ایدرلر .

دعا ، بو خصوصده بجهه اولی اولان کیجه قارا کلقلرنده یا لکزجه حق تعالیٰ به سرا
مناجات ایلکدر . چونکه خلق آره سنه ، علی ایدیلن دعال ریادن خالی اوله من . حق تعالیٰ نک
ترز الوهیته ایسه خالص او مایان بولیه ریا آمین دعال مقبول و مستجاب دکلدر : ثانیاً)
بو حضوری مدح و شناده بولنق ده ریا کارلقدن خالی اوله من . چونکه کونش ، یو کسلک
وروشنلکنہ پار مقایله اشارت او لفقدم بولندیقندن ؟ بی نیاز و شنادن مستغثیدر . جمال نهایت
کاله ایریشنجه ستایشکارلرک بازاری کسر ایدر . و بونلرک الی بوش قالیر .

مدح و شنادن مقصد بر ایشی یو کسلتمکدر . حالبو که بو حضوری کیم و ناصله
یو کسلته بیلیر که جهانک اک بالا و بلندکاری هر هانکی بر کیمسه نک بو حضرتک کوله لردن
نائل اولش اولدینی بر خلعتدر .

ایمدى بودرت ماده نک اک مهملى نصیحت ورفع حاجتدر .

نصیحت ، بر والیلکدر که آنک منشوری و برآئی جانب رسالپناهیدن آلینیر .
بیورمشادر رکه « بن سزه ایک واعظ ترک ایتم ؟ بری صامت ، بری ناطقدر . صامت
ئولوم ؟ ناطق ، قرأندر ».

نظر ایت ؟ صامت اولان بوناصلح لسان حال ایله نه سویلیور . و ناطق اولان دیکری
لسان قال ایله نه دیبور .

صامت اولان موت دیبور که :

بن جمله یارادیلشلرک پو صوسنده بکلمکدهیم . او کدن بر خبر کوندرمهدن آپانسز پو صودن
چیقویریم . اکر بنم هر کس حقنده یا به جنم معامله نک بر نمونه سفی کورمک ایسترسه کفر
یادشاهلر وفات ایلش اولان پادشاهلزه ، اصراده اصرای کذشتیه باقیین .

(ملکشاه) و (آل آرسلان) و (جفری) طوبراق آتشدن لسان حالاریه ندا ایدولر که: ای پادشاه! ای کوزیزکنوری! زینهار، زینهار! بیلهه ایدلک که بزهانکی طرفلم سوق اولندق و نه قورقنج ایشلر کوردک. اصلا بر کیجه رعیتکدن بری آج ایکن سن طوق اوله رق اویومن وبری چیلاق ایکن کندی آزو وکه لباس کیمزسک.

واشای وصیتده دیر که: بندن بر کله قبول ایت و (لا اله الا الله) کلمسنی دائم دیلگشده طوت یانکده کیمسه بولمیوب کندی حالکه قالدیلک زمان اصلا بو ذکردن خالی بولنه که اساس ایمان بونکله کسب استقرار ایدر. خبرده وارد اولشدرا که: ایمان، صوی طاعتند آیر؛ وکوک عدل و دوامی ذکر حق ایله فائدر.

وبونلرک جمهه سف اجرا ایله برابر آخرت عذابندن خلاص اولورس هکده قیامت سوانحندن خلاص اوله منسک. (کلکم راع وکلکم مسئول عن رعیته - هیکن راعی و هیکن رعیتکردن مسئولسکن - حدیث شریف).

بوراده (عمر بن الخطاب رضی الله عنه) ک حدیثی اوزون اوزادی به ذکر ایش ایدی. بز تصرف واختصار ایدلک [۱] .

بوندن صکره دیدی که: ای پادشاه! حق تعالی نک حق نعمتی ادا ایله کنعتم ، درست ایمان و اعتقاد ، کوزل یوز ، ای اخلاق ، ای ایشلیلکدر. بونلردن بری سنک الکده دیکر هر اوچی ایسه هدیه السَّہیه در. مادام که حق تعالی سندن بونعمتك اوچنی ده دریغ بیورمامش [۲] ؟ سن ده بودردنجی بی کندکدن دریغ طوته که بو هر اوچ نعمتدن سکا زیان کلهسین و کفران نعمت ایتمش اولیه سک.

[۱] (حضرت عمر) ک دکل (ابن عمر) ک روایت ایش اولدیفی بو (کلکم ...) حدیث شریف قصد ایدلیورکه ، فی الحقيقة حدیث شریف اوزون اولوب مابدی شویلدر : والامام راع ومسئول عن رعیته والرجل راع فی اهله ومسئول عن رعیته والمرأة فی بیت زوجها راعیه ومسئولة عن رعیتها والخدم فی مال سیده راع ومسئول عن رعیته قلل وحسبت ان قال والرجل راع فی مال ایه . م.ش . [بخاری شریف - کتاب الوصایا] .

[۲] (سنجر) ک حسن اعتقاد و اخلاقه مالک اولدیفی کی شخصاده کوزل بولندهی بورادن آکلاشیلمکه برابر عین زمانده (غزالی) نک اخلاق حقدنده کی نظریه اساسیه می ده ظاهر ایمکندر. فی الحقيقة (سنجر) کوزل یوزلی و سیاسنده آثار مرحمت ظاهر برذات ایدی : « حلیت اوکنندم کون بودونشات آبله داشت و محاسن تمام طولانی و غرضانی وبغضی ازموی شوارب از زخم آبله رفته وبشت و بالی تمام افراشته و تمام هیکل و نیکو صورت و آثار مرحمت در چهره او ظاهر ولایع و بدله مرغوب » [حافظ ابرو بجموعه می ، ابراهیم باشا کتبخانه می ، ۹۱۹] .

و آیاقده طور مقدمه اولان ، ای امیران دولت ! .. اکر استرس - کز که دوات کز
جبارک و دامی او لسوون نعمتك قدرینی بیلوب سعادتی فلاکت و بد بختلقدن تفریق ایده .
بیلملیسکندر .

و بیلیکنر که : سزک بو (خراسان) ملکنندن بشقه زمین و آسمان ملکی اولان دیکر
یز پادشاهکنر وارد ره .

یارین قیامتده هر کی میدان سیاسته چکه جک و سزه دیه جک که : « بن حق نعمتی
قصل ادا ایتدیکنر ؟

[(قلوب الملوك خزان الله - پادشاهلرک کوکلری اللهک خزینه لریدر) . پادشاهلرک
کوکلری حق تعالی نک خزانه لریدر . رحمت و عذاب و عقوبه دائز یزیوزنده هینه و قوع
یولورسه ملوکک کوکلری واسطه سیله اولور] .

کندی خزانه سزه ایصهار لادم . و سزک دیلیکنر او خزانه نک کلیدی یا پدم .
حفظی ایتدیکنر ؟ .. یوقسه اماته خیانتده می بولنديکنر ؟ ! ... »

و خزانه یه خیانتده بولنان ، بر مظلومک حالنی پادشاهدن ستر ایدندر .

عرض حاجته کلدک : و حاجتم عام و خاص اولمک او زره ایکیدر . عام اولان بودر که :
(طوس) اهالیسی ظلمدن یائش ، هلاک او لشدتر . و صوغوق و صوسز لقدن محصولات
عامیله محو او لشدتر .

آنله آجی که حق تعالی ده سکا آجیسین .

آچلق درد و بلا سیله مؤمنلرک بیونلری و بلاری قیرلدی . اکر سنک چارپاریکلک
کردنلری آتونندن اولان زیب وزیوردن آشاغی اکیلمامش اولورسه نه ضرر وار ؟ ! ...
حاجت خصوصی دخی بودر که : بن اون ایکی سنده دنبری بر کوشیه چکلمش و خلقدن
اعراض ایتش ایدم . صکره [فخرالملک - (برکیارق) ک وزیری] رحمة الله (نیشابور)
مدرسه سی مدرسلکنی قبول ایچون اصرار ایتش و بن بوکا « زمان بن سوزلریه متحمل
دکلدر . بوزمانده بر حق سوز سویلینک در و دیوار علیه نه قیام ابدر » دیعش ایدم .
بوکون ایسه ایش بر راده یه کلش که ایشیتمش اولدیغم سوزلری رویاده کورمش او لسه
ایدم اضغاث واحلام دیر ایدم .

بونلرک علوم عقلیه یه تعلق اولانلرندن اکر بر کیمسه نک اعتراضی وارسه شایان تعیجب

ذکلدر . چونکه بنم سوزلر مده هر کسل آکلامه میه جنی کی معانی چوقدر . مع مافیه بن ، جهانده بولنان هر کیمه قارشو اولورسه اویسون سویلش اویلیم هر هانکی سوزیعی شرح و اثباته مقتدرم . شرح و اثباتله تصحیح مسئله ایدر و عهده سنده کلیرم . بوقلایدر . فقط ؟ (امام ابوحنینه) یه طعنده بولنتم دیه سوزلر سویلیورلرمش ؟ ایشته بوكا اصلا تحمل ایده هم . کندیسندن بشقه براله اولیان الله یمین ایدرمکه ، بن ، (ابوحنینه) نک (امت محمد - علیس-لم) آره سنده فقهک حقایق و معانیس-نده یکانه بر غواص اویلیتی اعتقادندیم ؟ و هر کیم که بو اعتقاده مخالف آغزیمدن ویا قلمعدن بر روایته بولنورسه یالاخیدر [۱] .

و حاجتم بودرکه : بنی (نیشابور) ، (طوس) و دیگر بتون شهر لرده تدریسدن عفو بایدک . زاویه سلامتده قالیم . بوزمان بنم سوزلریه متتحمل دکل والسلام .

*
**

(غزالی) نک بو طلب و افاداتی تمامیله دیگله مشن اولان (سنجر) ختام کلامده بروجه آتی جوابلر ویرمشدر :

« سویلیک بو سوزلری دویق و (امام اعظم) حقنده ک حسن اعتقادیک آکلامق اوزره بتون (عراق) و (خراسان) علماسنی بزم بورایه جلب و جمع ایمه من لازم ایدی . اعظم علمای اسلامیه حقنده کی اعتقاد و حرمتمنز جله هی معلوم اولق و نسخه لری اطراف جهانه کوندریلک اوزره بوافات و تقریراتی یازمکزی ایستیورم . تدریسدن معاف طوییه کلنجه : بوممکن دکلدر . بزم چاکر من اولان (فخرالملک) سنی (نیشابور) مدرسلکنه جلب ایده بیلمش ایدی . بزء سنک نامکه مدرسه لر بنا ایده جکنر . بالعموم علماء کاسینلر و کندیلرینه مستور اولان مسائلی او کره نسینلر و مشکلرینی دفع ایتسونلر » .

*
**

عودت ایده بیله جکنن اندیشه ناک اولان همشهریلری (امام غزالی) نک بورادن حملکتی اولان (طوس) ه عودتنده کندیسی بیوک بر عزت واکرام ایله قارشو لامش و فوق العاده منو نیتلرندن عظیم ضیافتلر کشیده ایتشلر ایدی .

[۱] (غزالی) نک (امام اعظم) ه بیوک بر حرمت اولتله برابر مخالفت مذهبیه به بناء اجتهدجه بعض مخالفتری اوله جنی طبیعیدر . بونک آجیق بر مثالی (سبک) طبقاتنده (غزالی) نک ترجمه حائله (مناط حکمک علت اولسی) قاعده سی مناقشه سنده کوریلور .

حجة الاسلام بورایه عودتندن صکره افادات و تقریراتی یازدی. و (نصیحة الملوك) [۱]

[۱] (نصیحة الملوك) ک اصل فارسیی الده اویلوب (التبربسبوک فی نصیحة الملوك) دیه عربجه به نقل و ترجمه و مکرراً طبع ایدلش اولان نسخه متوجهی معلوم و معرفدرکه بونک کرک باصه و کرک یازمه بالمعوم نسخه لزنه اصل اثرک (محمد بن ملکشاه) ه خطاباً یارلش اولدینی کورلکده دره یالکن، (اسعد افندی کتبخانه‌ی) نک (۲۹۲۱) نومرو سنده کی دیکر بر ذات طرفدن عربجه به ترجمه سنک باشنده (امام غزالی) نک، بوائرینی (محمد بن ملکشاه) ه دکل، بوراده اولدینی کی (سنجر) ه یازمش اولدینی کورلیور. و بونک هیچ بریده کورلین (سنجر) ه عائینی بروجه آتی بو غیر معروف نسخه متوجه دیباچه سندن نمایان اولور:

اما بعد روی ان السلطان السعید السلطان سنجر بث يوم العاشوراء رسولًا الى خدمة شیخ الاسلام حجة الانام حبر الامة کاشف الفمه محمد بن محمد بن الفزالی الطوسی اسكنه الله في محبوجة الجنان وقال طال ماجال في روعی نزاع لقیاء و سلب الاختیار منی اشتیاق میاه فارجو من کرم حضرته ان يشرف بشرف صحیبته و ان يشارکنی فی الطاعة فی هذه الساعة . فلما جاء الشیخ الاجل بان دعوة المطلوب الى الطالب غير مناسب ومناف لدعوى الاشتیاق فركب السلطان سنجر فی الحال مع خدمه و خشمہ ووصل الى خدمة الشیخ الاجل وصحب معه فی ذلك اليوم الى اللیل وشارکه فی الطاعة والعادۃ . فلما اراد الانصراف قال للشیخ انصح لی حتی اکون علیه مادمت حیاً فقال الشیخ اركب الان . وامش الى دار السعادۃ انشالله يصل اليك ما ينفعك فی الدنيا والآخرة ان عملت به فارسل اليه على اثره حلاً من الموعظ والنصائح . [(نصیحة الملوك) ، اسعد افندی کتبخانه‌ی ، نومرو ۲۹۱]

(سنجر) محمرک اوئنجی کوفی (شیخ الاسلام ، حجة الانام محمد بن محمد الفزالی) حضر ترینه کوندردیکی بر مأمور ایله « ذاتاً ملاقات آرزو سندن قلی بر آن خالی قالمادیقندن ووجه مبارکی کورمکه مشتاقیتی ساب اختیار درجه سندن اولدیندن ذات کرمکارلیندن شرف صحبتیله کندیسی شرفا باب ایتفی وبو ساعته عبادات وطاعاته کندیسته مشارکتده بولنسی » رجا ونیاز ایتش و (غزالی)، « مطلوبک طالب طرفته دعوت اوئنجی غیر مناسب ودعوای اشتیاقه منافیدر » دیه بخر کوندردیش وبو خبری آلان (سنجر) خدم وحشمه درحال حرکت وحضرت شیخک خدمته مسارت و اوکون کیجیه قدر عبادات وطاطانه (غزالی) یه مشارکت ایتش ایدی .

عودت ایده جک وقت « ٹوانجیه به قدر موجینجه عمل ایتك اوژره بکا نصیحت ایت » دیه رجادم بولندی . شیخ ، شیمدی بینوب دار سعادۃ کیدیکن . انشالله موجینجه عمل ایدرسه کن دنیا و آخرته سزه منعطف بخش اوله حق نصاعمکن طرفکنے واصل اولور » دیدی . و آرکه سندن بو موعظ و نصائحی کوندردی .

(التبربسبوک فی نصیحة الملوك) نامیله الده موجود مطبوع نسخه متوجه نک باش طرفندن کی (ای پادشاه!) دیه اولان خطابک (محمد بن ملکشاه) ه اولدینی متوجه طرفدن علاوه ایدلش و صرف ترجمه به هائد بعض تصرفلر واصلک محتوى اولدینی حکایه لک تقديم وتأخیندن بشقه مطبوع (التبربسبوک فی نصیحة الملوك) ایله بولالکن اسم اصلی بی طاشیان غیر مطبوع (نصیحة الملوك) ترجمه سی آرده سنده اصلا بر فرق کورلیامش اوللله بولنک ایک مختلف ذات طرفدن عین اثرک لسانزمه ایک مختلف ترجمه سی اولدینی ظاهر ایتش و فقط هر نصیله اصل اثرک (محمد بن ملکشاه) ه دکل

نامیله پک کوزل بر کتاب تصویف ایدوب (سنجر) ک تختنه تقدیم و اتحاف
ایتدی [۱] .

* * *

شرق مؤلفه آردسنده تأییف ایتش اولدینی آثارک عمومی براهمیق اولمله بتون

بوراده تصریح ایدلینی وجه اوزره برادری (سنجر) ه خطاباً یازلش اولدینی (البرمسبوک
فی نصیحة الملوك) صاحبی تحقیق ایده‌ماماش اولمله بونک بو خطابی بوکونه قادر بتون (کتابیات)
مالنده شایع اولش ومع الناسف هیچ کیمه طرفند تحقیق و تصحیح ایدله‌مامش ایدی ،
بالکن بوراده جالب دقت بر نقطه وار ایسه اوده (غزالی) نک (نصیحة الملوك) ی یازمی
ایجون کوسترش اولان سیک اباشقه‌لغیرد . و قمه‌لری آییره‌رق بوراده اولدینی کی بحرمانک اوتخی
کونی واقع اولان ملاقانلری متعاقب (سنجر) ک طبلیله (نصیحة الملوك) ی یازمش وزنم بیلریدیکنی
(بروق کوس) دهکی ملاقانلردن سکرده دیه (سنجر) ک امریله امام اعظم حقنده‌کی اذکاری
یازمه‌هه مجبور اولش اولدینی قبول ممکن اولمله برابر مأخذمن اولان مجموعه‌هه اعتدال لازم کلبرسه
(بروق کوس) دهکی ملاقانلردن سکرده عین زمانده هم امام اعظم حقنده‌کی اعتراضاتی وهم (یغة‌الملوك)
قام اثربی یازمش و (سنجر) ه کوندرمشدر .

[۱] چون این فصل بگفت جواب سلطان سنجر این بودکه کفت ماراچنان می بایست که جله
علماء عراق و خراسان اینجا حاضر بودندی . باسخن تو بشنیدندی . و اعتقاد تو بستاندی . اکنون
در خواست آئست که این فصل که رفت بنویسی تما مانسخت آن باطراف جهان بفرستیم تا جهانیان
اعتقاد مادر علمای اسلام بداند . اما معاف کردن از تدریس ممکن نیست که فخر الملک جا کرما
بودکه ترا بنشابور میرید مجاهت تو مدرستها بنا فرمایم و جله علمای بیاند و آنج بر ایشان پوشیده
بود بیاموزنده واشکالها حل کنند ، چون جهه الاسلام باز کشت باعزازی هرج تمامتر اهل طوس
استقبال کردن و شادیها نمودند و جشنی غظیم ساختند و جهه الاسلام این فصل را بنوشت و کتابی تصویف
کرد نصیحة الملوك و این کتابیست بلیغ در انواع نصیحت و پیش تخت فرستاد . فاتح کتبخانه‌یی
۴۲۶ نوسرولی عین مجموعه [۱] .

بورایه قدر (غزالی) و (سنجر) ه دائز اولان مجموعاتی نقل ایتش اولدینی فاتح کتبخانه‌ی سنده کی
بومهم مجموعه نک کاتب و صاحب اوزرنده کی (صاحبه و کاتبه العبد الفقیر الحقیر الحاج الی رحمة رب العالمین
شیخ علی بن دوست خدا بن خواجه بن الحاج قاری الرفاعی الانقری) دیه اولان کتابه‌دن
اکلاشیلرینی وجه اوزره (قار - هندستانه - لی) اولوب (آنقره) ده اختیار افامت ایتش
اولان طریقت رفاعیه منسوبیندن (شیخ علی) نامنده بر ذاتدر .

(ابو منصور ماتریدی ، غزالی ، رازی ، نصیر طوسی ، نجم الدین کبری ، شهاب مقتول) و سائره
کی اعظم رجال طرفند تصوف و اخلاقه دائز یازلش اوتوز بر رساله حاوی جداً مهم اولان
بومجموعه نک صوکنندن بر راق اکسیک اولمله تاریخ تحریری معلوم اوله‌مامشد .
لکن کوک یازسینک و کرک کاغد و قابک اسکیلکنندن الک گری بر تختین ایله یدنچی عصر چهربند
صدکه اولدینی قویاً ظن اولنور .

شرق وغرب به کسب اشئهار ایتش اولان (یاقوت جمی) (معجم البلدان) نک (صر والشاجان) ماده سنده کرک بواثرینی و کرک اهمیتیجه بوندن دون اولیان (ارشاد الاباء) و سائره کی آثاری اوچ سنه اقامتی اثنا سندھ (صر) کتبخانه لرندن اخذ واقتباس ایتش اوالدینی مواد ایله وجوده کتیر دیکنی تصریح و اعتراف ایدیور .

ینه بو مؤلفدن او کرمه نیورز که او تاریخنده (صر) ده عجیدیه ، خاتونیه ، ضمیریه و بونلردن باشقه جامع اکبر داخلنده بزی (سنجر) ک شریجی باشیسی (عن بزالدین) طرفدن تأسیس ایدیان اون ایکی بیک جلد غایت قیمتدار کتابلری حاوی (عن بزریه) و (کالایه) ناملریله موجود ایکی کتبخانه ایله تکیه و مدرسه لرده کی سائر کتبخانه لرک عددی یکرمی یه بالغ اولمقدمه ایدی .

(سنجر) ک بو سوکلی پاختنی وبالعموم (خراسان) قطمه سی زمانده برص کن علم و معرفت ایدی [۱] . بو کتبخانه لردن بشقہ کندیستنکده خصوصی بر کتبخانه سی اوالدینی یوقاری ده (عمر بن مهلان) ک (السنجریه) سی مقدمه سنده او کرمنش ایدک .

(صر) دن (۶۱۶) ده آیریلش اولان (یاقوت جمی) بوراده (سنجر) ک خصوصی بر کتبخانه سی اوالدینی ذکر ایتیور سده ده ، بو تاریخنده اون اوچ سنه اول یعنی (۶۰۳) ده (خزانة السلطان سنجر) دییه بر کتبخانه کوریلکده او لمسته نظر [۲] ، بونک دخی او تاریخنده اوراده کی کتبخانه لردن برینی تشکیل ایلکده اوالدینی شبہ مسدر .

مع ما فيه (سنجر) ک وفاتندن یاریم عصر صکره یه یعنی (۶۰۳) و متعاقب سنله ره قدر بو کتبخانه سنک خصوصیتی باقی قالمش ایسه شمدى (کشف الطنون) دن تقلا ذکر ایدیان حاشیه ده کی بو (ابو بکر) نامنده کی ذاتک بورایی صورت خصوصی ده زیارت ایتش اویسی دخی وارد خاطر او له بیلیر که بو قدریحه (یاقوت) ک یونی عدم ذکری عمومی او ماسنه هیی اویش او لور . بو کتبخانه لردن استفاده يه قوشان برچوق علمما و افاضلدن بشقہ بورالرده حافظ کتبلاک ایدن ذاتلر ایچریستنده دخی پکد کرلی اریاب علم و معرفت بولنیور ایدی . بونلردن ، (زمشری) یه ملاقی اویش و بونک (نحو) دن (مفصل) نام اثر معروفیله [۱] و خراسان درعید او منشأ علوم ومنبع فضائل و معدن فرهنگ و هنر بود [حافظ ابرو جمیعه سی] ، داماد ابراهیم پاشا کتبخانه سی ، نومرو ۹۱۹ [۲] .

[۲] تحفة الملوك فارسی مختصر فی الطب لابی بکر بن مسعود اوله الحمد لله الذى اکرم عباده باشرف آلاته الح ذکر قیه انه وجده فی خزانة السلطان سنجر سنة ۶۰۳ [کشف الطنون] .

(أموذج) فی شرح ایتش اولان (رسو) لی (محمد بن سعد الدین باجی) ذکر اولنه بیلر که کندیسی (جامع اکبر) داخلنده کی کتبخانه نک ناظری ایدی [۱] .

(رسو) نک دها طوغریسی او تاریخنده بتون بلاد اسلامیه نک علم و فضیلت و اصالت و تجابتله همتیز الامرووف بر عائله سی اولان (سمعانی) لردن مقاله هنر ک باشنده اسمی چکن (تاج الاسلام ابو سعد السمعانی) بوراده بر طرفدن (مدرسه عمیدیه) ده تدریس علوم ایدیبور، و بر طرفدن دخی بوکون بر قسمی ایلک دفعه آورو پاعلاماسی طرفندن طبع و نشر ایدیلن اومقید و متقن آثاری وحوده کتیریور ایدی که، بونلردن انسابه داڑ یازمشن اولدینی فوق العاده احاطه لی، معظم بر اثری ایچون (تاج الاسلام) ک (رسو) کتبخانه لرندہ نه قدر چوق و فیضی منبع و مر جمله بولدینی میدانده در . بوزاتک یکرمی حلد او زریته بر (رسو) تاریخنی ده یازمش اولدینی ترجمه حالنده ذکر ایدیلکدده در که بونده دخی اورا کتبخانه لرندہ کی کتابلردن اخذ و اقتباس ایتش اولدینی بر چوق مواد بونه جنی شبه سز عد اولنه بیلر، مظفریتندن مظفریته قوشان (سنجر) ک ۵۴۸ سنه سی اوخر نده کی مغلوبیتی نتیجه سنه اوغوزلر طرفندن استیلاه اوغر امش اولان (خراسان) قطعه سندہ قتل ایدیلن بر چوق علماء و مشائخ کی بو کتبخانه لرده کی کتابلرک قسم اعظمی دخی دخی احراق ایدیلرک محو و نابود ایدیلش ایدی .

(۶۱۶) ده خوارزمشاه (علاء الدین محمد) ک عظیم نتیجه لر تولید ایدن مغلوبیتی ایسه طبیعی بورالری خرابه حالت کتیریش اولدینیتندن، نه جامعیلردن و نه مدرسه و کتبخانه لردن بر اثر بر اقیمه امش، و بوفلاکت اور الرده کی حیاته، خصوصیه حیات علمیه صوک ضربه بی وورهش ایدی .

بوندن طولاً بیلر که (سنجر) نامنه هر فندن بر اثر تألف و کندیس نه اتحاف اولنش اولدینی او کرنده یکمزن حالده، بونلردن اسلام کتابیاته عائد اک زنکین بر اثر اولان (کاتب چلابی) نک (کشف الظنون) نده (زیح السنجری) دن بشقه بر کتاب اسمی کورمه مکده بیز .

بزم صورت خصوصیه ده استانبول کتبخانه لرندہ اجرا ایتدیکمزر تحقیقات دخی مع التأسف یک آزمیزه ویرمشدر. دورود رازخور یا قمزه رغمًا یا لکن (السنجریة في المکائن العنصرية)، تمامیه (عمر بن سهلان الساوجی) نک یازمش اولدینی - بو کونکی تقسیم عمل اجتماعی نتیجه سی

[۱] بغية الوعاة في طبقات الأغويين وأنشأه ، ص ۴۵ ، مصر طبعی .

اولارق طبقات الارض، حكمت طبيعه، هيئت ناملريه مختلف برق شعبه علم حالى آمش اولان - اسکى یونانيليرده کي (السماء والعالم) ه عاند بر اثريله ، (سنجر) نامنه تأليف اوئىش اولدېيغى تحقيق و تصحيح ايتمش اولدېيغىز (غزالى) نك (نصيحة الملك) يى كوره بىلدىك . بو علاوه مزرعك ايكىنجى حاشيه سندە امىچن و (سنجر) كتبخانە سندە بولۇندىنى سوپىلەن طبىدن (تحفه الملك) نام اثرىك دخى بويادشاھ نامنه تأليف اولان آثاردىن اولىسى قوياماً ملحوظدر. (خراسان) ده يتشمىش (دولت ساچوقىھ) شعر اسندن (بدىع الدين ترکو السنجرى)، (ضياء الدين السنجرى)، (فريد الدين جاسوس الافلاك على المنجم السنجرى)، (شمس الدين مبارك شاه ابن الاصر السنجرى) ، [١] نامنده کي درت شاعرلۇ صورت خصوصىيەدە (سنجر) ه منسوب اولدېلىرى و حامى عالم و معرفت اولان بو پادشاھك بالعموم شاعرلرده وازان جملە « اديب صابر، رشيد و طواط، عبدالواسع جبلى، فريد كاتب، انورى، خاورى، ملك عبادى، زوزنى، سيد حسن غزرنوى » و ساڭرىيە بىر حصە لشويق والتفات آيمىش اولدېنى جملە جە معلومدر .

* * *

بومقالەمنى ائمام ايتىكىن صوکرا ، روس مستشرقىنندن (بارتولد) لە (موغول استيلاسى زمانىدە توركستان) نام اثرينى وجوده كىتىمك اىچون مراجعت ايمىش اوئىلەيى منابع شرقىيە حاوى اولوب اثرينك ايكىنجى جلدى اولارق نشر ايتىكى متىلى جموعە سندە مصادف نظر مز اولان ويكانە نسخەسى (پرسپورغ) كتبخانە سندە بولۇقلە اوئىسيخەدن اخذ واقباس ايدىلەش اوئىلەيى شەھەسز بولنان (سنجر) كاتى (متىج الدين بدىع آتا بىك) لە (عتبه كتبه) نام رسائل و مکاتب جموعەسى محتوايانىن (٥٢٧) رەمضانى تارىخىلە (سلطان سنجر) طرفىدن خليفة نك وزيرىنە بودى اقدار كاتبلىك الشاسىلە يازىلش بىركەتكۈبە ، بالذات (سنجر) لە او قومق ويازمق بىلەدىكى سوپىلەش اوئىلەيى كوردىك [٢]. بالعموم مورخلىك بويادشاھك معارفپىرولىكى، علم وعلمایاھ حرمەت و محبىت وەر طرفىن كندى نامنە بىرچوق اثرلر تأليف اوئىش اوئىلەيى حقىنە کي روایتلەينە رەغمە

[١] (باب الباب) ج ٢ ، ص ٣٤٧ ، ٣٤٨ ، ٣٤٩ (لەن) طبى .

[٢] واکر مىكىونىد مثالىها بتوقىع ماياقە اندىملۇم است كە ماخواندىن وېشىت ندايم [بارتولدك موغول استيلاسى زمانىدە توركستان] نام اثرينك ايكىنجى جلدى، نۇمرۇ (١٠٤٣). فاتا توپ كتبخەسى] .

کندیستک یازی او قومه بیلمه مسی ، آز جوق غرابتمن خالی دکله ده ، شوراسی قطعیان
محقق در که کندیستی جاہل دکل ایدی . علوم اسلامه اساً منقول و شفاهی علماء اولدیغندن ،
سنجر ، (التدوین فی اخبار قزوین) دن یوقاریه نقل ایتش اولدیغمر وجهه ، صرف
حافظه به تعلق اعتباریه رواة احادیث ایلک طبقه سی واک محترم لرنی تشکیل ایدن
صحابه کرام کبی او قوم و یازمق بیلمدیکی حاده علم حدیث ایله استغال ایدیبور ، علوم
اسلامیه نک غایتی اولان دیانت و تقواده جمله ایه فائق بولونیور ایدی . کندیستک بوناردن
بسقه شعرده سویله دیکنی علاوه ایده بیلیرز [۱] .

(سنجر) کریه سی (ماه ملک) خاتونک وفاتندن فوق العاده متئر اوله رق ، آرق
اختیار لقدن کوزلری کورمز اولمش اولان مرئیه کو (عمق) ای (بخار) دن جلب ایله
جونک سویله مش اولدیغی مرئیه ایله تحفیف آلام ایله مش ایدی . بوندن بشقه ، (اوغوز) لرک
اینه اسیر دوشیکی زمان کندیستکه برابر اسیر آنمش اولان رفیقه سی (ترکان) خاتونک
وفاقه قدر فرار تشبیته بولونایوب (۵۵۱) ده بونک وفاقی او زریته بسیط برواسطه ایله
فرار ایله مش ایدی که ، خاتمه اوله رق ذکر ایستدیگمز کریه و رفیقه سنه عائد بوایکی روایت
تاریخیه ، (سنجر) لک عائله سی حقنده کی تمایلات خصوصیه سی آرایانلر ایچون بر اهمیت
خصوصیه طئزدر .

کاشنرلی (تغاریک) نامنده بر ذاتک صرف تورکه بیلمسیله (سنجر) لک منظوری
اوله رق نهایت وزارتہ قدز یو کسلمش اولمی دخنی ، (سنجر) لک ملیت ولسانه اولان
صبوطیتی اراهه اعتباریله ، پاک زیاده شایان دقت در [۲] .

محمد شرف السیمه

« دارالفنون الهمیات فاکولتیتی تاریخ علم کلام مدرسی »

[۱] بزم تیغ جهانگیر و کرز قلعه کشای
جهان مسخر من شدچوت مسخر رای

بسی قلاع کشودم بیک اشارت دست
بسی مصاف شکشم بیک فشردن بای
چو مرک تاختن آورد هیچ سود نداشت
بقا بقای خدایست و ملک ملک خدای

[دواشاه تذکره سی ، عمومی کتبخانه نوسرو ۹۰]

[۲] حبیب السیر ، ج ۲ ، جزء ۴